

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžfk/41/2019
Identifikačné číslo spisu: 2018200091
Dátum vydania rozhodnutia: 02.06.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:2018200091.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a zo sudcov JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Milana Moravu v právnej veci žalobcu: Zempres, s.r.o., so sídlom Orviská cesta 7471/15A, Piešťany, IČO: 36 218 740, právne zastúpený: Advokátska kancelária Melničák a Semančíková, s.r.o., so sídlom Miletičova 1, Bratislava, proti žalovanému: Daňový úrad Trnava, so sídlom Hlboká 8/1, Trnava, o preskúmanie zákonnosti opatrenia - oznámenia žalovaného č. 100318541/2018 zo dňa 7. februára 2018, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/34/2018-151 zo dňa 27. marca 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/34/2018-151 zo dňa 27. marca 2019 z a m i e t a.

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1.

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“ alebo „Správny súdny poriadok“) zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti opatrenia - oznámenia žalovaného č. 100318541/2018 zo dňa 7. februára 2018, ktorým žalovaný odmietol podnet žalobcu na zrušenie rozhodnutí č. 637/320/24441/11/Vál zo dňa 14. júla 2011, č. 637/320/29926/11/Vál zo dňa 19. septembra 2011, č. 637/320/36219/11/Vál zo dňa 18. novembra 2011 a č. 9200503/5/1564939/2013/Vál zo dňa 24. apríla 2013 o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam daňového subjektu VERINT Group s.r.o., vedených Katastrálnym úradom Trnava v Správe katastra Piešťany na liste vlastníctva č. XXXXX, k. ú. Z., obec Piešťany, okres Piešťany, ako Stavby na parc. č. 10118/31, druh stavby- rozostavaný polyfunkčný objekt (ďalej tiež len „polyfunkčný objekt“), a to za účelom zabezpečenia daňových nedoplatkov vo výške 174 627,84 eur, 17 321,70 eur, 2 743,14 eur a 1 221,60 eur.

2. Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatoval, že podľa ustálenej súdnej praxe i

právnej teórie oznámenie žalobcu (pozn. NS SR: správne má byť žalovaného) zo dňa 7. februára 2018 predstavuje preskúmateľný správny akt - opatrenie (nemá zákonom predpísanú formu rozhodnutia), nakoľko bol vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní a nevyhovenie požiadavke žalobcu na zrušenie rozhodnutí o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti, ktoré je obsahom oznámenia, sa bez pochybností priamo dotýka práv a právom chránených záujmov žalobcu ako vlastníka nehnuteľnosti záložným právom zaťaženej.

3. Krajský súd zároveň zaujal stanovisko, že v prejednávanej veci je daná pasívna vecná legitímácia žalovaného v konaní ako orgánu verejnej správy, ktorý opatrenie vydal a ktorý ako správca dane je kompetentným orgánom na vydanie rozhodnutia o zmene alebo zrušení záložného práva podľa § 82 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Daňový poriadok“), pretože takáto kompetencia nie je a nemôže byť súčasťou práv súvisiacich s pohľadávkami postupovanými tretiemu subjektu.

4. Krajský súd sa stotožnil s argumentáciou žalovaného, že záložné práva v danom prípade vznikli, resp. boli zriadené rozhodnutiami zákonným spôsobom v čase, keď bol záloh vo vlastníctve daňového dlžníka VERINT Group s.r.o., zapísaného na príslušnom liste vlastníctva. Z uvedeného dôvodu nemá podľa názoru krajského súdu opodstatnenie tvrdenie žalobcu o zaťažení nehnuteľnosti bez akéhokolvek dôvodu.

5. Dodatočné zistenie, že daňový dlžník nikdy (v čase rozhodnutia o zriadení záložného práva) nebol vlastníkom zaťaženej nehnuteľnosti, môže byť podľa názoru krajského súdu „iným dôvodom“ pre zrušenie rozhodnutia o zriadení záložného práva. V uvedenom kontexte však krajský súd zdôraznil, že dôkazom o existencii takéhoto „iného dôvodu“ pre zrušenie rozhodnutia o zriadení záložného práva nie je dodatočná zmena zápisu vlastníckeho práva k zaťaženej nehnuteľnosti v prospech žalobcu a ani rozhodnutie - uznesenie Okresného súdu Piešťany č. k. 3C/216/2010 zo dňa 30. septembra 2013, ktorým bol schválený zmier účastníkov súdneho konania vo veci určenia vlastníckeho práva a ktoré neobsahuje žiaden údaj o okamihu nadobudnutia vlastníckeho práva žalobcom, resp. o spôsobe nadobudnutia vlastníckeho práva žalobcom, či sa tento stal vlastníkom nadobudnutím vlastníctva od skoršieho vlastníka alebo je originárnym vlastníkom nehnuteľnosti.

6. Z vyššie uvedených dôvodov považoval krajský súd nevyhovenie podnetu žalobcu na zrušenie rozhodnutí o zriadení záložného práva za logický následok nedostatočnosti žalobcom predložených dôkazov (úlohou súdu prvého stupňa v tomto konaní nebolo dokazovanie doplniť) a nie nesprávneho právneho posúdenia veci správnym orgánom, hoci tento v obsahu opatrenia uviedol aj dôvody nemajúce opodstatnenie.

2.

7. Proti rozsudku Krajského súdu v Trnave podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, ktorou sa domáhal, aby kasačný súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Piešťanoch (pozn. NS SR: správne má byť Krajského súdu v Trnave) sp. zn. 20S/34/2018-151 zo dňa 27. marca 2019 zrušil a vec vrátil krajskému súdu na opätovné prejednanie, a to z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f/, písm. g/ a písm. h/ SSP.

8. Žalobca v kasačnej sťažnosti vyjadril nesúhlas s argumentáciou krajského súdu, obsiahnutou v odôvodnení napadnutého rozsudku, tvrdiac, že on je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti zapísanej na liste vlastníctva č. XXXXX, vedenej Okresným úradom Piešťany- katastrálny odbor, okres Z., obec Piešťany, k. ú. Z., rozostavaného polyfunkčného objektu ako stavby. K zápisu žalobcu ako vlastníka nehnuteľnosti na list vlastníctva došlo na základe právoplatného uznesenia Okresného súdu Piešťany č.k. 3S/216/2010-301 zo dňa 30. septembra 2013, v právnej veci žalobcu Zempres, s.r.o. proti žalovaným 1. VERINT Group s.r.o., 2. Trajan center s.r.o., o určenie vlastníckeho práva.

9. V predmetnom konaní vedenom na Okresnom súde Piešťany sa žalobca prostredníctvom určovacej žaloby domáhal určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Žalobca poukázal na skutočnosť, že podľa

ustálenej judikatúry sa možno určovacou žalobou domáhať iba určenia existencie práva, prípadne právneho vzťahu, existujúceho ku dňu vyhlásenia rozsudku, pričom obsahom žaloby nemôže byť určenie práva za dobu minulú a ani do budúcnosti (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Cdo/32/1998, sp. zn. 2Cdo/131/2006).

10. Z uvedeného dôvodu sa žalobca nemohol v konaní vedenom na Okresnom súde Piešťany domáhať vydania rozhodnutia, ktorým by súd určil, že žalobca je vlastníkom rozostavaného polyfunkčného objektu ku konkrétnemu dňu. Žalobca zdôraznil, že rozhodnutie súdu o určení vlastníckeho práva má deklaratórne účinky, teda ide o rozhodnutie, ktorým sa len následne, spravidla z dôvodu právnej istoty, potvrdí určitá skutočnosť, ktorá už reálne existovala.

11. Žalobca zastáva názor, že zmier obsiahnutý vo výrokovvej časti rozhodnutia Okresného súdu Piešťany nemohol obsahovať konkrétny dátum, ku ktorému mal žalobca nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnosti. K nadobudnutiu vlastníckeho práva žalobcu k nehnuteľnosti nedošlo nadobudnutím právoplatnosti uznesenia Okresného súdu Piešťany, keď súd mohol iba deklarovať existenciu vlastníckeho práva žalobcu k nehnuteľnosti v čase rozhodnutia.

12. Žalobca poukázal na skutočnosť, že medzi ním ako zhotoviteľom a spoločnosťou Trajan Center s.r.o. ako objednávateľom bola uzatvorená Zmluva o dielo, ktorej predmetom bolo zhotovenie stavby Polyfunkčného objektu na pozemku registra „C“, parc. č. 10118/31, v katastrálnom území Z.. Podľa bodu 19.1 VOP pre stavbu č. SP1/2008, ktoré boli súčasťou Zmluvy o dielo, sa objednávateľ stáva postupne vlastníkom tej časti diela, ktorú na základe vystavenej dielčej faktúry uhradil.

13. Vzhľadom na skutočnosť, že spoločnosť Trajan center s.r.o. neuhradila faktúry týkajúce sa realizácie prác na výstavbe stavby, vlastníkom zhotovenej stavby- polyfunkčného objektu bol podľa názoru žalobcu od počiatku práve žalobca, ktorý k nej nemohol preto nadobudnúť vlastnícke právo opätovne rozhodnutím súdu. Rozhodnutie Okresného súdu Piešťany nemá preto konštitutívny účinok vo vzťahu k nadobudnutiu vlastníckeho práva, ale iba deklaruje stav existujúci vo veci.

14. Žalobca podčiarkol, keďže spoločnosť Trajan centre s.r.o. nikdy nebola vlastníkom stavby, nemohla svoje neexistujúce vlastnícke právo k Polyfunkčnému objektu previesť na spoločnosť VERINT Group s.r.o. Rovnako ani žalobca nepreviedol svoje vlastnícke právo k stavbe na spoločnosť VERINT Group s.r.o.

15. Žalobca zastáva stanovisko, že v danom prípade existuje iný dôvod na zrušenie rozhodnutia o zriadení záložného práva, keďže sa dodatočne preukázalo, že vlastníkom nehnuteľnosti je osoba odlišná od daňového dlžníka. Dôkazom o existencii „iného dôvodu“ na zrušenie rozhodnutia o zriadení záložného práva v zmysle ustanovenia § 82 Daňového poriadku má byť podľa názoru žalobcu práve uznesenie Okresného súdu Piešťany sp.zn. 3C/216/2010 zo dňa 30. septembra 2013, ktoré je pre krajský súd záväzné.

16. Žalobca v danej súvislosti poukázal na znenie dôvodovej správy k návrhu zákona č. 269/2015 Z. z., ktorým došlo k doplneniu ustanovenia § 82 Daňového poriadku o možnosť správcu dane zrušiť rozhodnutie o zriadení záložného práva aj v prípade, ak je na to daný iný dôvod. Dôvodová správa v tejto súvislosti uvádza, že ustanovenie sa navrhlo doplniť tak, aby bolo možné zmeniť alebo zrušiť záložné práva aj z iných dôvodov, ktoré môžu v praxi nastať, napr. v nadväznosti na uznesenie súdu, ktorým bolo určené, že daňový dlžník sa nikdy nestal vlastníkom nehnuteľnosti.

17. Žalobca v závere kasačnej sťažnosti opätovne zdôraznil, že nehnuteľnosť na ktorej je zriadené záložné právo v prospech žalovaného, resp. Daňového úradu Trnava- pobočka Skalica, nie je vlastníctvom daňového dlžníka- spoločnosti VERINT Group s.r.o., ale žalobcu, ktorý však nemá daňový nedoplatok.

3.

18. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril písomným podaním, doručeným Krajskému súdu v

Trnave dňa 10. júla 2019, v ktorom navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobcu v zmysle § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

19. Žalovaný v úvode svojho vyjadrenia ku kasačnej sťažnosti zhrnul skutkový stav veci. Žalovaný v tejto súvislosti uviedol, že v čase vydania rozhodnutí správcu dane o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti: rozostavaný polyfunkčný objekt, vedený v Katastri nehnuteľností, v Správe katastra Piešťany, zapísaný na liste vlastníctva č. XXXXX, Katastrálne územie Z., okres Piešťany, bol ako vlastník na liste vlastníctva zapísaný daňový dlžník VERINT Group s.r.o., so sídlom Potočná 52, Skalica, IČO: 35 958 634, vo vlastníckom podiele 1/1.

20. Žalovaný zároveň poukázal na skutočnosť, že v čase schválenia zmiernu Okresným súdom Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 3C/216/2010 o určenie vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti medzi spoločnosťou VERINT Group s.r.o. a žalobcom, t.j. ku dňu 30. septembra 2013, už boli na liste vlastníctva č. 12258, vedenom v Katastri nehnuteľností, v Správe katastra Z., Katastrálne územie Z., okres Piešťany, v časti „C“ Ťarchy vyznačené rozhodnutia správcu dane o zriadení záložného práva.

21. Strany súdneho konania však v rámci obsahu zmiernu nielen že nešpecifikovali konkrétny dátum zmeny vlastníckeho práva, ale rovnako nezaujali spoločné stanovisko ani k vecným bremenám predmetu sporu- záložným právam, ktoré boli ku dňu schválenia zmiernu riadne vyznačené na liste vlastníctva.

22. Žalovaný zotrváva na svojom stanovisku, že v zmysle ustanovenia § 132 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), dátum zmeny vlastníckeho práva k nehnuteľnosti Rozostavaný polyfunkčný objekt, vedený v Katastri nehnuteľností, v Správe katastra Z., zapísaný na liste vlastníctva č. XXXXX, Katastrálne územie Z., okres Piešťany, nastal dňom právoplatnosti rozhodnutia o schválení zmiernu, t. j. 9. októbra 2013.

23. Vecnoprávna povaha záložného práva sa prejavuje v tom, že zaťažuje záloh v prospech záložného veriteľa, bez ohľadu na to, či je táto osoba sama o sebe povinná na splnenie zabezpečovacieho záväzku, prípadne či počas existencie záložného práva došlo k zmenám v tejto osobe. Záložné právo pôsobí voči každému.

24. Žalovaný zastáva preto názor, že za „iný dôvod“ na zrušenie záložného práva v zmysle § 82 Daňového poriadku s prihliadnutím na ustanovenie § 151h Občianskeho zákonníka nemožno považovať zmenu vlastníctva k nehnuteľnosti zabezpečenej záložným právom.

25. Žalovaný v závere svojho vyjadrenia konštatoval, že naďalej trvá na existencii záložných práv zriadených rozhodnutím č. 637/320/24441/11/Vál zo dňa 14. júla 2011, rozhodnutím č. 637/320/29926/11/Vál zo dňa 19. septembra 2011, rozhodnutím č. 637/320/36219/11/Vál zo dňa 18. novembra 2011 a rozhodnutím č. 9200503/5/1564939/2013/Vál zo dňa 24. apríla 2013, ktorými zabezpečil daňový nedoplatok voči daňovému dlžníkovi VERINT Group s.r.o. Záložné práva vznikli zákonným spôsobom v čase, keď záloh bol vo vlastníctve daňového dlžníka VERINT Group s.r.o. K zmene vlastníctva nehnuteľnosti zabezpečenej záložným právom prišlo až počas trvania už zriadených záložných práv voči spoločnosti VERINT Group s.r.o. (na základe uznesenie Okresného súdu Piešťany sp. zn. 3C/216/2010 zo dňa 30. septembra 2013 o schválení zmiernu, dňom jeho právoplatnosti, t.j. 9. októbra 2013), pričom pri zmene vlastníctva pôsobí záložné právo voči žalobcovi (Zempres, s.r.o.). V období zriaďovania záložných práv bol postup správcu dane v súlade so zákonom a účinky záložných práv preto naďalej trvajú.

4.

26. Dňa 30. augusta 2019 bolo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky doručené vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného ku kasačnej sťažnosti žalobcu, v ktorom žalobca poukázal na nesprávnosť a nezákonnosť zápisu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností v prospech spoločnosti VERINT Group s.r.o., skutočnosť, že k nadobudnutiu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti žalobcom došlo na základe výstavby rozostavaného polyfunkčného objektu, neexistenciu dôvodov

vzniku vlastníckeho práva k nehnuteľnosti spoločnosťou VERINT Group s.r.o. a v neposlednom rade na nutnosť zrušenia záložných práv na nehnuteľnosti žalobcu.

27. Žalobca podčiarkol, že medzi účastníkmi konania pretrváva rozpor ohľadom nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, najmä pokiaľ ide o určenie okamihu jeho nadobudnutia žalobcom. Za účelom objasnenia času vzniku vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v prospech žalobcu, žalobca poukázal na vybrané skutkové okolnosti, ktoré sú v prejednávanej veci rozhodujúce pre posúdenie danej otázky, vrátane nejasností ohľadom neoprávneného zápisu vlastníckeho práva k rozostavanej stavbe do katastra nehnuteľností v prospech spoločnosti VERINT Group s.r.o. a s tým súvisiace právne nezhody.

28. Pre posúdenie otázky nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v prospech žalobcu považoval žalobca za podstatné opätovne, obdobne ako v podanej kasačnej sťažnosti uviesť, že spoločnosť Trajan center s.r.o. a žalobca sa v Zmluve o dielo dohodli, že spoločnosť Trajan center s.r.o. nadobúda vlastnícke právo k stavbe- polyfunkčného objektu postupne, až zaplatením ceny diela. Keďže spoločnosť Trajan center s.r.o. neuhradila žalobcovi faktúry vystavené v súvislosti s výstavbou Polyfunkčného objektu, vlastníkom rozostavaného polyfunkčného objektu bol od začiatku zhotoviteľ, t.j. žalobca, ktorý nadobudol vlastnícke právo k stavbe výstavbou, teda k nadobudnutiu vlastníckeho práva došlo originárnym spôsobom. Žalobca zároveň uviedol, že spoločnosť VERINT Group s.r.o. bola v čase uzatvorenia zmluvy o dielo, t.j. dňa 17. októbra 2008, výlučným vlastníkom pozemkov a stavebníkom Polyfunkčného objektu.

29. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, žalobca dospel k záveru, že vlastnícke právo k rozostavanému polyfunkčnému objektu nenadobudol na základe uznesenia Okresného súdu Piešťany sp. zn. 3C/216/2010 zo dňa 30. septembra 2013, ale výstavbou tohto polyfunkčného objektu, a to už v roku 2009.

30. Žalobca namietal jednotvárnosť záverov prijatých v rozsudku krajského súdu, ktoré sú zamerané výlučne na vznik záložných práv v súlade s Daňovým poriadkom. Žalobca poukázal na skutočnosť, že krajský súd sa nezaoberal vznikom vlastníckeho práva v prospech spoločnosti VERINT Group s.r.o., ale vychádzal výlučne z nesprávneho zápisu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na liste vlastníctva č. XXXXX, k.ú. Z., kde v čase zriadenia záložných práv bol neoprávnene zapísaný ako vlastník zálohu spoločnosť VERINT Group s.r.o.

31. V ďalších častiach vyjadrenia žalobca zopakoval argumenty a námietky, ktoré boli v zásade totožné s tými, ktoré uviedol v podanej kasačnej sťažnosti.

5.

32. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

33. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

34. Podľa § 454 SSP, na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

35. Z obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu mal Najvyšší súd Slovenskej republiky za preukázané, že Daňový úrad Trnava- pobočka Skalica rozhodnutiami č. 637/320/24441/11/Vál zo dňa

14. júla 2011, č. 637/320/29926/11/Vál zo dňa 19. septembra 2011, č. 637/320/36219/11/Vál zo dňa 18. novembra 2011 a č. 9200503/5/1564939/2013/Vál zo dňa 24. apríla 2013 zriadil záložné právo k nehnuteľnostiam daňového dlžníka VERINT Group s.r.o., vedeným Katastrálnym úradom Trnava v Správe katastra Z., zapísaným na liste vlastníctva č. XXXXX, k. ú. Z., obec Piešťany, okres Piešťany, na zabezpečenie daňových nedoplatkov vo výške 174 627,84 eur, 17 321,70 eur, 2 743,14 eur a 1 221,60 eur.

36. Žalobca sa návrhom doručeným Okresnému súdu Piešťany dňa 9. novembra 2011 domáhal určenia vlastníckeho práva k rozostavanému polyfunkčnému objektu ako stavby, evidovanej na pozemku registra „C“, parc. č. 10118/31, v katastrálnom území Z., zapísanej na liste vlastníctva č. XXXXX pre okres Piešťany, obec Piešťany, k.ú. Z..

37. Okresný súd Piešťany v právnej veci žalobcu Zempres, s.r.o. proti žalovaným 1. VERINT Group s.r.o. a 2. Trajan center s.r.o. o určenie vlastníckeho práva uznesením č.k. 3C/216/2010-301 zo dňa 30. septembra 2013 schválil zmier medzi účastníkmi v nasledujúcom znení: „Určuje sa, že žalobca spoločnosť Zempres, s.r.o., Orviská cesta 7471/154 Piešťany, IČO: 36218740 je vlastníkom rozostavaného polyfunkčného objektu ako stavby, evidovanej na pozemku registra „C“ parc. č. 10118/31, v katastrálnom území Z., zapísanej na liste vlastníctva číslo XXXXX pre okres Piešťany, obec Piešťany, katastrálne územie Z.. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.“ Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 9. októbra 2013.

38. Okresný úrad Piešťany, katastrálny odbor na základe predmetného rozhodnutia Okresného súdu Piešťany č.k. 3C/216/2010-301 zo dňa 30. septembra 2013 zapísal dňa 26. novembra 2013 pod č. zmeny 2777/13 na LV XXXXX, k.ú. Z. zmenu v osobe vlastníka nehnuteľnosti z obchodnej spoločnosti VERINT Group s.r.o. na žalobcu.

39. Žalobca doručil žalovanému elektronickou formou podnet zo dňa 23. novembra 2017 na zrušenie rozhodnutia č. 637/320/24441/11/Vál zo dňa 14. júla 2011 o zriadení záložného práva, podnet zo dňa 23. novembra 2017 na zrušenie rozhodnutia č. 637/320/29926/11/Vál zo dňa 19. septembra 2011 o zriadení záložného práva, podnet zo dňa 23. novembra 2017 na zrušenie rozhodnutia č. 637/320/36219/11/Vál zo dňa 18. novembra 2011 o zriadení záložného práva a podnet zo dňa 23. novembra 2017 na zrušenie rozhodnutia č. 9200503/5/1564939/2013/Vál zo dňa 24. apríla 2013 o zriadení záložného práva.

40. Oznámením č. 100318541/2018 zo dňa 7. februára 2018 žalovaný predmetný podnet žalobcu na zrušenie rozhodnutí č. 637/320/24441/11/Vál zo dňa 14. júla 2011, č. 637/320/29926/11/Vál zo dňa 19. septembra 2011, č. 637/320/36219/11/Vál zo dňa 18. novembra 2011 a č. 9200503/5/1564939/2013/Vál zo dňa 24. apríla 2013 odmietol, argumentujúc, že za „iný dôvod“ na zrušenie záložného práva v zmysle § 82 Daňového poriadku nemožno považovať zmenu vlastníctva k nehnuteľnosti zabezpečenej záložným právom.

6.

41. Podľa § 81 ods. 1 Daňového poriadku, na zabezpečenie daňového nedoplatku môže správca dane rozhodnúť o zriadení záložného práva k predmetu záložného práva vo vlastníctve daňového dlžníka alebo k pohľadávke daňového dlžníka. Záložné právo správcu dane vzniká vykonateľnosťou rozhodnutia o zriadení záložného práva. Rovnako môže správca dane rozhodnúť o zabezpečení daňového nedoplatku zriadením záložného práva k predmetu záložného práva, ktorý daňový dlžník nadobudne v budúcnosti, a to aj vtedy, ak predmet záložného práva vznikne v budúcnosti alebo jeho vznik závisí od splnenia podmienky. Záložné právo nemožno zriadiť k ortopedickým pomôckam a kompenzačným pomôckam vrátane osobného motorového vozidla ťažko zdravotne postihnutej osoby. Záložné právo k pohľadávke je účinné voči poddlžníkovi, ak je poddlžník o tom písomne vyrozumiený. Rozhodnutie o zabezpečení daňového nedoplatku zriadením záložného práva k zálohu daňového dlžníka sa doručí daňovému dlžníkovi a osobe evidujúcej záloh. Ak ide o záložné právo k pohľadávke daňového dlžníka, rozhodnutie o zabezpečení daňového nedoplatku zriadením záložného práva k pohľadávke daňového dlžníka sa doručí daňovému dlžníkovi a poddlžníkovi. Proti rozhodnutiu podľa piatej vety v lehote 15 dní odo dňa jeho

doručenia môže daňový dlžník podať odvolanie; rovnako podľa šiestej vety môže daňový dlžník a poddlžník podať odvolanie. Poddlžník môže v odvolaní namietat' len neexistenciu alebo zánik pohľadávky, ktorá je predmetom záložného práva; toto tvrdenie je povinný preukázať. Odvolanie nemá odkladný účinok. Rozhodnutie o zabezpečení daňového nedoplatku zriadením záložného práva sa zašle na zápis alebo na registráciu podľa Občianskeho zákonníka. Katastru nehnuteľností alebo príslušnému registru správca dane oznámi, kedy rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Na účely tohto zákona sa poddlžníkom rozumie dlžník daňového dlžníka.

42. Podľa § 81 ods. 11 Daňového poriadku, ustanovenia Občianskeho zákonníka a osobitných predpisov o záložnom práve sa použijú, ak tento zákon neustanovuje inak.

43. Podľa § 82 Daňového poriadku, rozhodnutie o zriadení záložného práva môže správca dane z vlastného alebo iného podnetu zmeniť alebo zrušiť, a to aj čiastočne, ak daňový subjekt daňovú pohľadávku alebo daňový dlžník alebo poddlžník, alebo iná osoba podľa § 59 daňový nedoplatok zaplatila celkom alebo sčasti alebo ak zanikol predmet záložného práva alebo došlo k zániku daňovej pohľadávky alebo daňového nedoplatku iným spôsobom alebo ak je iný dôvod na jeho zmenu alebo zrušenie. Rozhodnutie sa doručí daňovému subjektu a v prípade daňového nedoplatku daňovému dlžníkovi alebo poddlžníkovi, ktorí proti nemu môžu v lehote 15 dní odo dňa doručenia podať odvolanie. Právoplatné rozhodnutie sa doručí registru podľa osobitného predpisu.

44. Podľa § 2 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení účinnom v rozhodujúcom období (ďalej len „katastrálny zákon“), kataster slúži aj ako informačný systém, najmä na ochranu práv k nehnuteľnostiam, na daňové účely a poplatkové účely, na oceňovanie nehnuteľností, najmä pozemkov, na ochranu poľnohospodárskeho pôdneho fondu a lesného pôdneho fondu, na tvorbu a ochranu životného prostredia, na ochranu nerastného bohatstva, na ochranu národných kultúrnych pamiatok a ostatných kultúrnych pamiatok, ako aj chránených území a prírodných výtvorov a na budovanie ďalších informačných systémov o nehnuteľnostiach.

45. Podľa § 7 katastrálneho zákona, kataster obsahuje tieto údaje:

- a) geometrické určenie a polohové určenie nehnuteľností a katastrálnych území,
- b) parcelné čísla, údaje o parcelách registra "C" evidovaných na katastrálnej mape, údaje o parcelách registra "E" evidovaných na mape určeného operátu, druhy a výmery pozemkov, súpisné čísla stavieb, údaje o príslušnosti pozemkov k zastavanému územiu obce, údaje o druhoch chránených nehnuteľností, o cene nehnuteľnosti a údaje o využívaní nehnuteľností, vybrané údaje na začlenenie pozemkov do poľnohospodárskeho pôdneho fondu alebo do lesného pôdneho fondu, údaje o bonitovaných pôdnoekologických jednotkách, vybrané údaje na tvorbu a ochranu životného prostredia a vybrané údaje pre iné informačné systémy o nehnuteľnostiach,
- c) údaje o právach k nehnuteľnostiam, údaje o vlastníkovi nehnuteľnosti (ďalej len "vlastník") a o inej oprávnenej osobe, ak ide o fyzickú osobu, meno, priezvisko, rodné priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a ak ide o cudzinca iný identifikátor a miesto trvalého pobytu, ak ide o právnickú osobu, názov, sídlo a identifikačné číslo, ako aj údaje o skutočnostiach súvisiacich s právami k nehnuteľnostiam,
- d) údaje o základných a podrobných polohových bodových poliach alebo údaje o bodových poliach,
- e) sídelné a nesídelné geografické názvy.

46. Podľa § 46 ods. 3 katastrálneho zákona, rozostavaná stavba sa do katastra zapíše, ak z predloženého znaleckého posudku je zrejme stavebnotechnické usporiadanie a funkčné usporiadanie jej prvého nadzemného podlažia. Pri zápise rozostavanej stavby do katastra sa predkladá právoplatné stavebné povolenie a znalecký posudok o stupni rozostavanosti a ako vlastník sa zapíše osoba uvedená ako stavebník v právoplatnom stavebnom povolení, ak sa inou verejnou listinou alebo inou listinou nepreukáže, že vlastníkom je iná osoba.

47. Podľa § 70 ods. 1 katastrálneho zákona, údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak.

48. Podľa § 70 ods. 2 katastrálneho zákona, údaje katastra, a to údaje o právach k nehnuteľnostiam, parcelné číslo, geometrické určenie nehnuteľnosti, druh pozemku, geometrické určenie a výmera katastrálneho územia, názov katastrálneho územia, výmera poľnohospodárskej jednotky alebo lesnej hospodárskej jednotky, alebo organizačnej jednotky, údaje o základných a podrobných polohových bodových poliach, údaje o bodových poliach, ako aj štandardizované geografické názvy sú hodnoverné a záväzné, ak sa nepreukáže opak. Záväzným údajom katastra nie je druh pozemku evidovaného ako parcela registra "E".

49. Podľa § 71 ods. 1 katastrálneho zákona, záväzné údaje katastra sa používajú najmä na ochranu práv k nehnuteľnostiam, na účely správy daní a poplatkov, na ochranu poľnohospodárskeho pôdneho fondu, ochranu lesného pôdneho fondu, tvorbu a ochranu životného prostredia, hospodársku činnosť a na informačné systémy o nehnuteľnostiach.

50. Podľa § 71 ods. 2 katastrálneho zákona, záväzné údaje katastra slúžia ako podklad na písomné vyhotovenie verejných listín a iných listín.

51. Podľa § 71 ods. 3 katastrálneho zákona, údaje katastra, ktorých hodnovernosť je vyvrátená, sa nesmú používať.

52. Podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

53. Podľa § 132 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak sa vlastníctvo nadobúda rozhodnutím štátneho orgánu, nadobúda sa vlastníctvo dňom v ňom určeným, a ak určený nie je, dňom právoplatnosti rozhodnutia.

54. Podľa § 151h ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri prevode alebo prechode zálohu pôsobí záložné právo voči nadobúdateľovi zálohu, ak zmluva o zriadení záložného práva neurčuje, že záložca môže záloh alebo časť zálohu previesť bez zaťaženia záložným právom alebo ak tento zákon alebo osobitný zákon neustanovuje inak.

7.

55. Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyhodnotení námietok žalobcu uplatnených v kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu s poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedenú v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Z dôvodu, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky neopakoval pre účastníkov známe skutočnosti spolu s právnymi závermi krajského súdu, sa vo svojom odôvodnení obmedzil na doplnenie dôvodov na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku.

56. Spornou v prejednávanej veci je otázka, či možno postup a opatrenie správcu dane, ktorý odmietol zrušiť rozhodnutia o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti- polyfunkčnému objektu z dôvodu žalobcom deklarovanej existencie pochybností o osobe jej vlastníka v čase vydania predmetných rozhodnutí, považovať za súladný so zákonom.

57. Najvyšší súd Slovenskej republiky mal z obsahu administratívneho spisu za preukázané, že správca dane pri zriaďovaní záložných práv vychádzal zo skutkového vlastníctva dotknutej nehnuteľnosti- polyfunkčného objektu, opierajúc sa o údaje obsiahnuté v katastri nehnuteľností (§ 71 ods. 1 katastrálneho zákona), v zmysle ktorých bol v čase vydania rozhodnutí o zriadení záložného práva, ktorých zrušenia sa žalobca domáha, vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti práve daňový dlžník VERINT Group s.r.o. Správca dane pri svojom rozhodovaní vychádzal z premisy, že údaje obsiahnuté v katastri

sú hodnoverné, pokiaľ sa nepreukáže opak.

58. Najvyšší súd Slovenskej republiky dáva v tejto súvislosti do pozornosti, že k zápisu rozostavanej stavby na pozemku parc. č. 10118/31 na list vlastníctva č. XXXXX došlo na základe žiadosti žalobcu zo dňa 4. apríla 2011. Ako prílohu k uvedenej žiadosti žalobca predložil Geometrický plán č. 21/2009, znalecký posudok číslo 83/2011 zo dňa 29. marca 2011 a Stavebné povolenie č.j. 11832/22/4/2006-BB zo dňa 21. decembra 2006, vydané príslušným stavebným úradom- Mestom Piešťany stavebníkovi, ktorý bol v danom čase vlastníkom pozemkov zapísaných na LV č. XXXX, na ktorých mala stavba polyfunkčného objektu stáť, spoločnosti VERINT Group s.r.o. Katastrálny úrad následne konal v zmysle ustanovenia § 46 ods. 3 katastrálneho zákona, keď ako vlastníka rozostavanej stavby zapísal osobu uvedenú ako stavebníka v právoplatnom stavebnom povolení.

59. Jedným z kľúčových argumentov žalobcu, obsiahnutých v podanej kasačnej sťažnosti, bol poukaz na uznesenie Okresného súdu Piešťany č. k. 3C/216/2010-301 zo dňa 30. septembra 2013, ktorým bol schválený zmier účastníkov súdneho konania vo veci určenia vlastníckeho práva k dotknutému polyfunkčnému objektu medzi spoločnosťou VERINT Group s.r.o. a žalobcom. Žalobca zastáva stanovisko, že predmetné uznesenie zakladá v zmysle § 82 Daňového poriadku právny dôvod na zrušenie rozhodnutí o zriadení záložného práva.

60. Žalobca na podporu svojej argumentácie poukázal na znenie dôvodovej správy k návrhu zákona č. 269/2015 Z. z., ktorým došlo k doplneniu ustanovenia § 82 Daňového poriadku o možnosť správcu dane zrušiť rozhodnutie o zriadení záložného práva aj v prípade, ak je na to daný „iný dôvod“. Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti uvádza, že z obsahu dôvodovej správy jednoznačne vyplýva, že zákonodarca počítal s aplikáciou predmetnej úpravy predovšetkým v prípadoch, kedy bude súdom určené, že daňový dlžník sa nikdy nestal vlastníkom nehnuteľnosti zaťaženej záložným právom, čo však nie je daný prípad. Dodatočné zistenie, že daňový dlžník nie je vlastníkom zaťaženej nehnuteľnosti, bez preukázania existencie vlastníckeho práva inej osoby k dotknutej nehnuteľnosti v čase zriadenia záložného práva, automaticky nezakladá dôvod pre zrušenie rozhodnutia o zriadení záložného práva.

61. Z obsahu zmierného uznesenia Okresného súdu Piešťany č.k. 3C/216/2010-301 zo dňa 30. septembra 2013 vyplýva iba skutočnosť, že žalobca je vlastníkom dotknutého polyfunkčného objektu, bez bližšej špecifikácie okamihu, kedy k vzniku jeho vlastníckeho práva došlo, resp. bez konštatácie, že by daňový dlžník- spoločnosť VERINT Group s.r.o. nikdy nebola vlastníkom dotknutej nehnuteľnosti. Za takýchto skutkových okolností sa žalobca stal vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti až okamihom právoplatnosti uznesenia súdu (§ 132 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

62. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa z uvedeného dôvodu stotožňuje s právnym záverom krajského súdu, že za dôkaz o existencii „iného dôvodu“ pre zrušenie rozhodnutia o zriadení záložného práva v zmysle ustanovenia § 82 Daňového poriadku nemožno považovať rozhodnutie - uznesenie Okresného súdu Piešťany č. k. 3C/216/2010 zo dňa 30. septembra 2013, ktorým bol schválený zmier účastníkov súdneho konania vo veci určenia vlastníckeho práva, nakoľko toto neobsahuje žiaden údaj o okamihu nadobudnutia vlastníckeho práva žalobcom, resp. o spôsobe nadobudnutia vlastníckeho práva žalobcom (či sa tento stal vlastníkom nadobudnutím vlastníctva od skoršieho vlastníka alebo vlastnícke právo nadobudol originárnym spôsobom), ako ani dodatočnú zmenu zápisu vlastníckeho práva k zaťaženej nehnuteľnosti v prospech žalobcu, vykonanú na základe predmetného uznesenia okresného súdu.

63. Vo vzťahu k námietke žalobcu, že správny súd sa nezaoberal problematikou vzniku vlastníckeho práva Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že správny súd nie je oprávnený v rámci správneho súdneho prieskumu posudzovať otázky vzniku, resp. existencie vlastníckeho práva.

64. Pokiaľ v rámci civilným súdom schváleného zmierného uznesenia nedošlo ku konkretizácii podstatných skutočností pre určenie vlastníctva k polyfunkčnému objektu v rozhodujúcom období (t.j. v čase zriadenia záložného práva), orgán verejnej správy, ako ani správny súd nemajú oprávnenie túto medzeru dodatočne vyplniť, ani si utvoriť o danej otázke vlastný úsudok.

65. Úlohou správneho súdu v prejednávanej veci nebolo a ani nemohlo byť skúmanie pravdivosti tvrdení žalobcu o existencii jeho vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, tvoriacej predmet záložného práva zriadeného na zabezpečenie pohľadávky daňového dlžníka- spoločnosti VERINT Group s.r.o.

66. Vzhľadom na absenciu vymedzenia času a spôsobu nadobudnutia vlastníckeho práva žalobcu k polyfunkčnému objektu v súdom schválenom zmierni, ako rozhodujúce v danej veci možno označiť znenie ustanovenia § 132 ods. 2 Občianskeho zákonníka v zmysle ktorého, ak sa vlastníctvo nadobúda rozhodnutím štátneho orgánu, nadobúda sa vlastníctvo dňom v ňom určeným, a ak určený nie je, dňom právoplatnosti rozhodnutia.

67. S prihliadnutím na obsah schváleného zmierni, v ktorom absentuje údaj o určení momentu nadobudnutia vlastníckeho práva žalobcom, v kontexte ustanovenia § 132 ods. 2 Občianskeho zákonníka, Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v danom prípade je potrebné za dátum nadobudnutia vlastníckeho práva žalobcu k polyfunkčnému objektu považovať nateraz deň právoplatnosti rozhodnutia o schválení zmierni, t.j. 9. október 2013.

68. Najvyšší súd konštatuje, že záložné práva zriadené rozhodnutiami č. 637/320/24441/11/Vál zo dňa 14. júla 2011, č. 637/320/29926/11/Vál zo dňa 19. septembra 2011, č. 637/320/36219/11/Vál zo dňa 18. novembra 2011 a č. 9200503/5/1564939/2013/Vál zo dňa 24. apríla 2013 k nehnuteľnostiam vedeným Katastrálnym úradom Trnava v Správe katastra Piešťany na liste vlastníctva č. XXXXX, k. ú. Z., obec Piešťany, okres Piešťany, ako Stavby na parc. č. 10118/31, druh stavby- rozostavaný polyfunkčný objekt, vznikli zákonným spôsobom v čase, keď bol predmet zálohu vo vlastníctve spoločnosti VERINT Group s.r.o. v pozícii daňového dlžníka.

69. Vo svetle vyššie uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky vyhodnotil námietky žalobcu vymedzené v kasačnej sťažnosti ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia krajského súdu. Z uvedeného dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

8.

70. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že žalobcovi, ktorý v kasačnom konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP). Žalovanému kasačný súd náhradu trov kasačného konania nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať a v súvislosti s kasačným konaním žalovanému ani trovy nevznikli (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.